

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.281/2 2016. gada 29.februāris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums.

Šajā numurā:

- Daina Zēmele saņēmusi pašvaldības Atzinības rakstu
- Priecājamies par akordeonista Ernesta Valta Circeņa sasniegumu
- Vai viegli dzīvot prom no dzimtenes-stāsta bijusī keipeniete Jūlija
- Keipenieši vēriē Keipenes amaterteātra jaunāko iestudējumu
- Par izmaiņām pašvaldības ceļu un ielu sarakstā
- Komunālās daļas un kultūras aktualitātes
- Apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

Keipeniete Daina Zēmele saņēmusi pašvaldības Atzinības rakstu

Daina ar savām domubiedrēm un atbalstītājam: attēlā no kreisās Gita Indrikšone, Aina Grinberga, Astrīda Zepa, pati Daina Zēmele ar Atzinības rakstu rokās, Rīta Šķēle, Skaidrīte Sarkalne, Mārīte Ozoliņa, Dzidra Graudiņa, Lucija Vītoļiņa.

Gunta Graudiņa foto

Saskaņā ar „Ogres novada pašvaldības apbalvojumu nolikumu” jebkura fiziska vai juridiska persona līdz katra gada 1. februārim vai iesniegt pašvaldībā rakstiskus ierosinājumus par titula „Gada ogrēnietis” piešķiršanu. Šim ierosinājumam jāpievieno vismaz 5 citu personu atsauksmes par apbalvošanai ierosināto personu. Titulu „Gada ogrēnietis” jau apbalvotai personai par jauniem nopelniem var piešķirt atkārtoti.

Titulu „Gada ogrēnietis 2013” nominācijā „Sabiedriskais darbs” 2014. gada februārī saņēma Keipenes pensionāru biedrības „Avotkreeses” valdes priekšsēdētāja Daina Zēmele.

Šogad keipenieši atkārtoti izvirzījuši Dainu Zēmeli titula „Gada ogrēnietis” piešķiršanai, augstu novērtējot Dainas sabiedrisko darbību mūsu pagastā.

Š.g. 20. februārī Ogres mūzikas skolā notika Ogres pilsētas 88 gadu jubilejas svinīgais sarīkojums, kura laikā Ogres novada pašvaldības Domes priekšsēdētājs Artūrs Mangulis pasniedza pašvaldības

apbalvojumus.

Tituls „Gada ogrēnietis 2015” šogad piešķirts Latvijas Valsts prezidentam Raimondam Vējonim.

Savukārt vairāki Ogres pilsētas un pagastu iedzīvotāji, kas šogad bija izvirzīti pašvaldības apbalvojumu piešķiršanai, saņēma Ogres novada pašvaldības Atzinības rakstus un naudas balvas. Arī keipeniete Daina Zēmele.

Kādas ir izjūtas, atkārtoti saņemot pozitīvu savas sabiedriskās darbošanās novērtējumu novada mērogā, - **par to jautāju Dainai Zēmelei.**

Ir iesakņojies priekšstats, ka latvieši ir nenovērtīgi un skaudīgi un labu vārdu otram nepateiks. Tavu sabiedrisko darbošanos keipenieši jau otro reizi ir pozitīvi novērtējuši, atkārtoti tevi izvirzot pašvaldības apbalvojuma saņemšanai. Kā tu juties, uzzinot, ka atkal esi izvirzīta apbalvojumam?

Daina Zēmele. – Visa tā padarīšana notika slepeni. Neviens jau man nepateica, ka atkal esmu pieteikta pašvaldības

apbalvojumam. Tāpēc saņemtais ielūgums uz Ogres pilsētas 88. gadadienai veltīto koncertu bija pārsteigums. Protams, ka patīkams pārsteigums. Taču es nekad nedarbojos ar domu, lai mani par manām sabiedriskajām aktivitātēm nēsātu uz rokām un slavētu. Vienkārši eju un daru, nedomājot, vai mani par to cildinās vai pels. -

Ko tev dod un uz ko iedvesmo labi vārdi un cilvēku atzinība?

Daina Zēmele. – Kuram gan nepatīk labi vārdi un labestīgi cilvēki? Mani šie labie vārdi un atzinība iedvesmo, liek strādāt vēl labāk un vairāk. Arī kritika mani iedvesmo uz vēl aktīvāku un labāku darbu, jo no kritikas es mācos. Es, tāpat kā visi cilvēki, neesmu ideāla.

Vēl gribu uzsvērt, ka mūsu biedrības labie darbi un paveiktās nav tikai mans nopelns, tas ir visu mūsu kopdarbs. Viens nav darītājs, vienotībā ir spēks. Tāpēc es gaidu vēl jaunus palīgus un atbalstītājus. Man ļoti gribētos izkustināt

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

uz līdzdarbošanos cilvēkus no Vatrānes un Diedziņa gala. Esmu gandrīz ar visiem tā gala cilvēkiem izrunājusies un esmu tur atradusi arī domubiedrus. Tikai kā lai šie cilvēki izkust no mājas un tiek līdz centram, ja nav sava braucamā? Nekādi. Lauzu galvu, kā šo problēmu varētu atrisināt.

Kas ir tas dzinulis, kas liek tev nesavtīgi darboties citu labā? Ir cilvēki, kas otra labā un par baltu velti ne pirkstiņu nepakustinās.

Daina Zēmele. - Vienkārši tāda esmu, neesmu dzīvē rēķinātāja. Un patiesībā vislielāko prieku un gandarījumu cilvēkam sniedz tas, ka var sagādāt prieku otram. Bez tam - pēc horoskopa zīmes esmu Strēlnieks un man mājās sēdēt nepatīk – neesmu četru sienu cilvēks, tāpēc eju, skrienu, darbojos. –

Kādi jauni plāni un idejas šobrīd ir dzimuši tavā galvā?

Daina Zēmele. – Par jauniem plāniem nevar stāstīt, tad nepiepildīsies. Tāpat jau vien turpināsim strādāt. Piedalīsimies pašvaldības izsludinātajā projektu konkursā. Vasarā dosimies ceļojumos. Daudz jau izbraukāts pa Latviju. Šovasar vairāk pabraukāsim tepat pa novadu – tik daudz ko redzēt ir arī pie mums.

Meņģeliešu seniori aicina kopā noorganizēt kādu jautru pasākumu Ogres krasta līčos – kāpēc gan nē?

Tuvojas Lieldienas, būs atkal kopīga svinēšana ar kaimiņu pagastu senioriem. Kopā jautrāk un interesantāk.

Priecājos, ka ir izdevies atrast sponsoru, kas biedrības telpās nodrošinās internetu. Varēsim darboties. Arī pie datorkrēsla esam tikušas.

Atliek tikai darboties un pašiem savu dzīvi padarīt krāsaināku un interesantāku. Aicinu pievienoties mūsu darbīgajam pulciņam!

Bet tagad jāskrien – mūsmājas (tā mēs saucam biedrības telpas) gaida. Nav laika sēdēt uz vietas! –

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Ķeipenes tautas nams aicina **pieteikties darbā kultūras pasākumu organizatoru**. Pieteikšanās pie Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītāja V.Sirsoņa **līdz 2016. gada 11.martam**. Tālr.65020822, 26425498.

2016. gada 17. aprīlī Ķeipenes tautas namā gaidāma tikšanās ar aktieri, populārā TV raidījuma “Izklausies redzēts” uzvarētāju **Kristapu Rasimu**. Precīzāka informācija nākamajā “Ķeipenes Vēstneša” numurā un afišās.

Ļaut savai sirdij lidot, cik vien augstu tā spēj

Uzzinājām priecīgu ziņu: Latvijas profesionālās ievirzes un profesionālās vidējās mūzikas izglītības iestāžu izglītības programmas *Taustiņinstrumentu spēle - Akordeona spēle* audzēkņu valsts konkursa finālā, kas notika Ulbrokas Mūzikas un mākslas skolā 2016. gadā 8. un 9. februārī, ļoti veiksmīgi startējis ķeipenietis, K.Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas audzēknis **Ernests Valts Circenis**, savā grupā 14 dalībnieku konkurencē iegūstot republikas mērogā 3. vietu. Ikdienā Ernests Valts ir arī Ķeipenes pamatskolas 9.klases skolnieks.

Ernests Valts ķeipeniešus bieži priecē ar akordeona spēli dažādos kultūras pasākumos. Ķeipenieši tādējādi ir varējuši vērot viņa muzikālo izaugsmi vairāku gadu garumā.

Kāds ir bijis šis izaugsmes ceļš – viegls, smags? – par to lūdzu pastāstīt jaunajam mūziķim pašam. Un Ernests Valts Circenis kā vienmēr bija atsaucīgs un piekrita intervijai.

un Dārta - tur mācās. Ja jau viņas to var, kādēļ ne es? Interesanti, ka vēlējos stāties klavieru nodaļā, taču izrādījās, ka tur vietu vairs nav. Kas ir vislīdzīgākais klavierēm? Akordeons! Tāpēc iestājos akordeonistos. Savu izvēli nenožēloju. Manā ģimenē gan muzikantu nav, taču mammas mamma un visa viņas ģimene bija ļoti muzikāli cilvēki, spēlēja vairākus mūzikas instrumentus, arī akordeonu. –

Nekad nav ienākusi galvā doma mest akordeonu istabas stūrī un nodarboties ar kaut ko citu?

E.V.Circenis. - Jā, un ne vienu reizi vien! Manuprāt, lielai daļai mūzikas skolas audzēkņu ap 3. – 4. mācību gadu parādās vēlme mest savu instrumentu ārā un pamest mūzikas skolu. Jāsaka paldies manai mammai, kas neatļaidīgi mani atbalstīja un pārliecināja, lai nepametu mācības.

Ar ko tu tēlaini varētu salīdzināt akordeonu un akordeona radītās skaņas?

E.V.Circenis. - Akordeona radītās skaņas

Ernests Valts uzstājas Ķeipenes tautas nama pasākumā “Lidojums” 2015. gada 8.augustā

Interviju iesākšu ar tādu tradicionālu jautājumu: vai spēlēt akordeonu bija Tava vēlme vai arī vecāki, pat nepaprasot tavas domas, izlēma, ka tev jāmacās mūzikas skolā? Vai jūsu ģimenē un dzimtā ir kādi muzikanti?

E.V.Circenis. - To, ka man jāmacās mūzikas skolā, izlēmu es pats, jo biju padzirdējis, ka klasesbiedrenes – Ance

spēj būt plašas un bangojošas kā okeāns, taču reizēm – sīkas kā pavasara strautiņš. - *Cik daudz laika tu veltī akordeona spēlei? Vai spēlē arī savam priekam un patīkšanai vai arī tikai to, ko tev uzdod mūzikas skolā?*

E.V.Circenis. - Kad neesmu aizņēmis ar mācībām vai kādiem projektiem, cenšos spēlēt vismaz stundu dienā. Ja nekādam

pasākumam nav jāgatavojas, mēdzu kādu dienu izlaist. Pirms konkursiem gan jāspēlē vismaz trīs stundas dienā. Spēlēju arī savam priekam. Man ļoti patīk komponēt, tāpēc bieži paimprovizēju, paspēlējot ar akordeona iespējām, skaņām.-

Valsts konkursa finālā tu izpildīji Johana Sebastianā Baha mazo prelūdiju un fūgu re minorā, B.K.Pšibiļska skaņdarbu „Sonatina ritmika” I. daļu un Hennes Rebanes „Sniegoto nakti” – tādus nopietnus skaņdarbus. Bet kas tevi pašu no skaņdarbiem (ne tikai no šiem) visvairāk savilņo?

E.V.Circenis. - Katrā skaņdarbā ir kaut kas tāds, kas man patīk, visi šie darbi ir man tuvi, taču pagaidām mani visvairāk aizrauj Baha mazā prelūdija un fūga.-

Par to, ko tu esi sasniedzis akordeona spēlē, droši vien liels paldies (ja ne pats lielākais) pienākas arī taviem vecākiem un it īpaši mammai. Kā tu apsvēic savu mammu Mātes dienā? Varbūt nospēlē viņai kaut ko uz akordeona? Vai tu zini, kāds ir tavas mammas mīļākais skaņdarbs?

E.V.Circenis. - Abiem vecākiem ir liels nopelns manā attīstībā, taču vislielākais paldies patiesi ir jāsaka mammai, jo viņa vienmēr mani atbalsta, uzmundrina un palīdz. Mātes dienā es parasti viņu samīļoju un sagatavoju kādu pārsteigumu. Tā kā viņa mani dzird katru dienu pietiekami ilgu laiku, neko viņai nespēlēju. Viņas mīļākais skaņdarbs agrāk bija Hennes Rebanes “Sniegotā nakts”, bet tagad, tāpat kā man, tas ir Baha mazā prelūdija un fūga.-

Tevis ir ne tikai augsti sasniegumi

akordeona spēlē, bet šogad arī I. vieta starpnovadu - Ogres, Ķeguma, Lielvārdes - latviešu valodas un literatūras olimpiādē 9.klašu grupā, 3. vieta Ogres novada angļu valodas olimpiādē 9.klašu grupā.

Kā tu visu paspēj izdarīt tik labi un vai tev arī kaut kas nepadodas tik labi un viegli?

E.V.Circenis. - Es parasti cenšos izdarīt visu kā nākas un parādīt sevi no labākās puses. Ja man pietiekami interesē kāda nozare, es viņu izpētu patstāvīgi, iespējams, tādēļ man padodas tas, kas mani interesē. Arī nevar teikt, ka tas padodas viegli, jo zem katra sasnieguma slēpjas liels darbs.-

Cik liela loma mūzikai ir tavā dzīvē un vai tu savus nākotnes plānus saisti ar mūziku?

E.V.Circenis. - Mūzikai ir liela loma manā dzīvē, šogad vēlos iestāties Jāzepa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolas akordeona spēles nodaļā, pēc tam turpināt studijas kā komponists. Domāju, ka nepameišu mūziku, jo tā ir joma, kas mani patiesi interesē un aizrauj.-

Paldies par interviju! Amerikāņu kristiešu mācītājs un autors Aidens Vilsons Tozers ir mudinājis cilvēkus tiekties uz augstiem mērķiem un tos piepildīt. Viņam pieder vārdi: „Atsakies būt viduvējs. Ļauj savai sirdij lidot, cik vien augstu tā spēj!” To arī tev novēlu – ļauj savai sirdij lidot, cik augstu vien tā spēj! Lai izdodas sasniegt arvien jaunas virsotnes un saskaņāt arvien jaunus ceļamērķus!

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Izmaiņas pašvaldības ceļu un ielu sarakstā

Š.g.12. februārī AS „Latvijas Valsts ceļi” tika reģistrēts aktualizēts Ķeipenes pagastā esošo pašvaldības ielu un ceļu saraksts. Šo sarakstu saskaņā ar noslēgto uzņēmuma līgumu sagatavoja un iesniedza reģistrēšanai AS „Latvijas Valsts ceļi” Madlienas būvvaldes zemes ierīcības inženieris Jānis Valners.

Vispirms par Ķeipenes ciemā esošo pašvaldības ielu sarakstu. Jau esošajām ielām – Akas, Dīķu, Jāņa (diemžēl, acīmredzot, pārrakstīšanās kļūdas dēļ kādreizējā Jāņu iela reģistrēta kā Jāņa iela), Lapu, Melderu, Menāra, Pils, Saules, Šķērsiela, Zaļā, Ziedu – klāt nākušas trīs jaunas ielas – **Parka iela** (garums 0,175 km, iet gar mājām „Atpūtas”, „Jasmīni”, „Lidumi”, „Ziediņi” parka virzienā), **Šķūņu iela** (garums 0,253 km, atrodas paralēli starp Lapu ielu un Saules ielu) un **Zirgu iela** (garums 0,148 km, atrodas paralēli starp Ziedu ielu un Lapu ielu). Izmaiņu rezultātā **Ķeipenes ciema ielu kopējais garums ir kļuvis lielāks par 0,856 km un tagad ir 4,956 km.**

Izmaiņas ir arī Ķeipenes pagastā esošo pašvaldības ceļu sarakstā. Pirmkārt, līdz šim pašvaldības ceļu apzīmējām ar ceļa numuru un ceļa nosaukumu, piemēram, pašvaldības ceļš Nr.37 *Lāsītes- Cerēni*. Tagad atbilstoši pašvaldības ceļi ir sadalīti

Turpinājums 4.lpp.

Ķeipenes pagasts – Āfrikas cūku mēra II riska zonā

Šī mežacūka aizgājusi mūžībā no mednieka lodes, ne no Āfrikas cūku mēra

Š.g.10.februārī Ķeipenes pagasta pārvaldes telpās notika Valsts meža dienesta un Pārtilkas un veterinārā dienesta (PVD) rīkotā sanāksme, kurā tika runāts par veicamajiem pasākumiem Āfrikas cūku mēra (ĀCM) I, II, III riska zonās.

Sanāksmē piedalījās VMD Rīgas reģionālās virsmežniecības inženieris Raimonds Fridvalds, PVD Ziemeļprieģas pārvaldes vadītājs Mareks Samohvalovs, Ogres novada pašvaldības izpilddirektora otrais vietnieks Aleksandrs Dementjevs, Taurupes pagasta pārvaldes vadītājs Jānis Stafekis, Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis, mednieku kluba “Zaķīši”, „Ķeipene”, “Laubere”, „Plauži”, “Madliena” pārstāvji.

Saskaņā ar 2016. gada 26. janvāra MK noteikumiem Nr.67 „Grozījumi Ministru kabineta 2004. gada 17. februāra noteikumos Nr. 83 “Āfrikas cūku mēra likvidēšanas un draudu novēršanas kārtība”” Ogres novada Krapes, **Ķeipenes**, Lauberes, Madlienas, Maz-

ozolu, Meņģeles un Taurupes pagasti ir iekļauti ĀCM II riska zonā, Ogres novada Suntažu un Ogresgala pagasti – I riska zonā.

Apskatot PVD mājaslapā publiski pieejamo informāciju par ĀCM uzliesmojuma hronoloģiju mežacūkām, redzams, ka Ogres novada pagastos ĀCM mežacūkām pirmoreiz reģistrēta 2015. gada 2. pusgadā, kad šī slimība konstatēta Krapes pagastā 5 mežacūkām, Meņģeles pagastā 3 mežacūkām, Madlienas pagastā 19 mežacūkām.

No 2016. gada 1. janvāra līdz 26.februārim Ogres novadā ar ĀCM slimās mežacūkas Meņģeles pagastā ir 6, Madlienas pagastā – 1.

Ķeipenes pagastā līdz šim neviena ar ĀCM slima mežacūka nav atrasta nobeigusies, kā arī pagasta teritorijā nav nomedīta neviena ar ĀCM slima mežacūka.

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3.lpp.

B un C grupas ceļos, piemēram, ceļi B1, B2, B3 u.t.t., kas ir ceļa nosaukums.

B grupas pašvaldības ceļu kopējais garums mūsu pagastā ir 51,303 km, bet C grupas pašvaldības ceļu – 16,167 km. Saskaitot abus ceļu garumus kopā, iegūstam kopējo Ķeipenes pagastā esošo pašvaldības ceļu garumu, kas tagad ir **67,47 km**, bet agrāk bija **73,8 km** – tāpat ir samazinājies par 6,33 km.

Vispirms par tiem pašvaldības ceļiem, kas ceļu sarakstā ir **iekļauti no jauna**. Tas ir B grupas ceļš **B26** (ceļš no valsts autoceļa P4 Rīga-Ērgļi līdz mājai *Lodziņi*) **1,383 km** garumā (agrāk jau bija pašvaldības ceļu sarakstā, tad zemes zem ceļa īpašnieku prasības dēļ no saraksta tika izslēgts) un C grupas ceļi - **C14** (no pašvaldības ceļa B13 līdz mājai *Rožlejas*) **0,244 km** garumā un **C31** (ceļš no valsts autoceļa P4 Rīga-Ērgļi līdz mājai *Jurīši*) **0,391 km** garumā, **C3** (ceļš no vietējā autoceļa V983 (Pievedceļš Kastrānes stacijai) līdz mājai *Jaundiedziņš*) **0,131 km** garumā.

Jaunajā pašvaldības ceļu sarakstā vairs nav iekļauti šādi ceļi: AC Rīga/Ērgļi – *Ezerplauži* 0,2 km; *Kalna Ķonēni – Vanagi* 1,4 km; AC Vatrāne/Glāznieki – *Stūrīši* 1,5 km; *Jaunbiteni – Jaundadži* 1,2 km, kā arī ceļa posms no mājas *Veckaukuri* līdz *Jura kalnam*.

Visu pašvaldības ceļu garumi ir precizēti, kas arī ietekmēja kopējo pašvaldības ceļu garumu.

Ar jauno Ķeipenes pagastā esošo pašvaldības ceļu karti un Ķeipenes ciema ielu shēmu, ja ir interese, varat iepazīties Ķeipenes pagasta pārvaldē.

Ceļu fonda vadītājs **Kārlis Antonovs**

Vai Rainim ir taisnība?

Laikā, kad katru gadu no Latvijas emigrē tūkstošiem cilvēku un lielākā daļa no viņiem Latvijā vairs neatgriežas, kad Eiropu pārpludina bēgļu masas, daudzi ir spiesti saskarties un sadzīvot ar realitāti, ka ikdienā jāsadzīvo ar dažādu tautību cilvēkiem, jādzird un jālieto sveša valoda, ne dzimtā, jāpieņem un jārespektē citas tautas tradīcijas un kultūra. Vai tas ir viegli? Un vai tas vispār līdz sirds dziļumiem ir iespējams?

Jā, ir jau ir arī cilvēki, kas sevi sauc par kosmopolītiem – pasaules pilsoņiem. Bet cik patiesi savās atklāsmēs un teiktajā ir tie, kas sevi sauc par kosmopolītiem? Vārdi ir vārdi, bet otra sirdī un domās neielīst.

Šā gada sākumā no Francijas Latvijā ar meitiņu Poļinu atgriezās mūsu kādreizējā bibliotēkas vadītāja Jūlija Mihņenoka (Sergejeva). Atgriezās uz pāris mēnešiem, lai pamācītos, pastrādātu, lai Poļina tuvāk iepazītos ar savu ģimeni – vecvecākiem, tantēm, onkuliem.

Vai Jūlijai ir izdevies iedzīvoties Francijā, un cik tas ir viegli vai grūti? – par to viņa piekrita pastāstīt.

Jūlija Mihņenoka. – Francijā ierados 2012. gada decembrī – satuntuļojusies kā jau Latvijas ziemā pienākas. Lidostā mani sagaidīja mans toreiz vēl draugs, tagad vīrs Aleksejs, ģērbies krekliņā ar īsām rokām. Tas bija patīkami – no aukstas ziemas nokļūt daudz siltākā klimatā. Iesākumā mani tas iepriecināja. Kad es pa īstam izbaudīju Francijas zimu, kas ir daudz siltāka nekā Latvijas, bet ir ļoti lietaina, tad jau brīžiem sāku ilgoties pēc ierastās ziemas.

Latvijā mēs ziemai gatavojamies nopietni – laicīgi sagādājam kurināmo, lai ziemā istabās būtu silti, mājīgi. Francijā galvenais apkures veids ir elektrība, un franči elektrības patēriņā nav izšķērdīgi, viņi to taupa. Tāpēc vidējā temperatūra dzīvokļos ir ap +19 grādu pēc Celsija. Mēs ar vīru neesam tik taupīgi kā franči un sev neliedzam labsajūtu dzīvot siltumā, tāpēc slēdzam klimata kontroli un uzturam Francijas dzīvoklī sev tīkamu istabas temperatūru. Taču, ja tas nav mūsu dzīvoklis, bet citas telpas, kurās man jāuzturas, es lietainajā Francijas ziemā tomēr salstu franču taupīguma dēļ.

Francijā mācījos franču valodas kursus, lai integrētos sabiedrībā. Kursus apmeklējam dažādu tautību un rasu pārstāvji. Sagādājās, ka uz kursiem bijām apnākušas vairākas topošās māmiņas, bet kursu telpa nebija apsildīta, pavisam auksta. Mēs visas salām. Tad kāds afrikānis, nevienam

neko nevaicājot, atrāva vaļā logu. Uz mūsu lūgumu aizvērt logu viņš nereaģēja. Tad mūs aizstāvēt metās kāds polis, kas aizvēra logu, lai mēs nesaltu. Šis incidents beigās izvērtās par kautiņu starp afrikāni un poli. Un vēl tālākā nākotnē – ar poļa izslēgšanu no kursiem par rasismu.

No dzimtas zemes atšķirīgu klimatu jau var ar laiku pieņemt, pie tā var pierast. Man ir grūtāk pierast pie franču mentalitātes, tradīcijām. Man nav pieņemams, ka svešs cilvēks mani apskauj un sabučo. Tā, piemēram, es nejausi satiku meiteni, ar kuru biju mazliet pazīstama. Viņa man apkrita ap kaklu kā jau visi franči.

Man šķiet jocīgi, ka francūzis, iekāpis pārpildītā sabiedriskajā transportā, otrā galā ieraudzījis kādu pazīstamu cilvēku, lauzīsies cauri ļaužu masai, lai tikai apskautos un noskūpstītu šo cilvēku. Un tūlīt pēc tam lauzīsies atpakaļ, lai izkāptu tuvākajā pieturā.

Manuprāt, šīs jūtu izpausmes – apskaušana, samīļošana, sabučošana – ir tādas ārišķīgas, samākslotas.

Cītīgi mācījos visos piedāvātajosursos, jo apnika sēdēt mājās, gribējās strādāt. Taču tā kā mana franču valoda nav pilnība, vienīgais darbs, ko man piedāvāja, bija apkopējas darbs. Esmu vēl jauna, gribu mācīties, pilnveidoties, strādāt darbu, kas man patīk, kurā iespējama izaugsme. Diemžēl pagaidām franču valodas zināšanas līmeņa dēļ tādas iespējas man Francijā nav, tāpēc uz pāris mēnešiem esmu Latvijā, lai pamācītos, pastrādātu. Žēl tikai, ka mans vīrs darba dēļ palika Francijā, ar meitiņu skumstam bez viņa, un viņš bez mums. Taču ceru savas franču valodas zināšanas pilnveidot un tad arī man, dzīvojot Francijā, pavērsies lielākas iespējas.

Dzīvojam Tulonā – pilsētā Francijas dienvidos, pilsētas rajonā, kur mitinās daudz imigrantu – afrikāņu, arābu. Mācotiesursos, iepazīnos un sadraudzējos ar meitenēm, kas Francijā bija ieceļojušas no bijušās PSRS republikām – no Ukrainas, Krievijas, Baltkrievijas. Šīs meitenes bija ieprecējušās Francijā, un meiteņu laulātie bija viņu tēvu vecumā. Tā tagad esot diezgan ierasta lieta, ka franču vīrieši, nodzīvojuši daudzus gadus laulībā, izaudzinājuši bērnus, vecumā izšķiras, lai apprecētos otrreiz ar jaunām meitenēm no bijušās padomijas, tādējādi atrodot sev bezalgas aprūpētājas vecumdienām.

Šīs meitenes īsti laimīgas nejutās, jo franči esot skopi – vismaz tā stāstīja meitenes. Vieni no meitenēm vīrs dušā atļauj iet tikai uz trim minūtēm – stāv

pie dušas durvīm, uzņēmis laiku, kad viņa mazgājas. Tas tāpēc, ka esot jātaupa ūdens, kas ir dārgs. Traukus arī taupības dēļ viņi nemazgā katru dienu, sakrāj lielu kaudzi un tikai tad mazgā. Es tā neesmu pieradusi dzīvot, arī tā meitene – mana draudzene – nē, tāpēc viņa speciāli pērk sporta nodarbību abonētu, jo pēc sporta nodarbībām var mazgāties dušā tik ilgi, cik grib, neviens nestāv ar hronometru pie durvīm.

man patīk Francijā, ir franču dzīves ritms - nesteidzīgs, līdzsvarots, pilns miera. Francijā neredz drūmas, stresainas sejas, cilvēki ir smaidīgi, laipni, ar dzīvi apmierināti. Tur ir citāda attieksme pret cilvēkiem, un man ir drošības sajūta, ka dzīves grūtā brīdī man tiks sniegta palīdzība no valsts puses, es nepalikšu ar savu problēmu viena.

Manuprāt, Rainim tomēr nav taisnība, sakot: „Aiz jūras prieks, bet svešs,

Vai sapnis bija skaists?

Š.g.20. februārī Ķeipenes tautas namā Monikas Zīles komēdijas „Sapņu grāmata” pirmizrāde Ķeipenes amatiereteātra „Pūce” sniegunā. Par to vēstīja arī glīta afiša pie Ķeipenes tautas nama ziņojumu dēļa.

Kā jau tas ierasts – uz vietējā amatiereteātra izrādēm ķeipenieši nāk bez skubināšanas un labprāt. Arī šis Ķeipenes amatiereteātra jaunākais iestudējums bija kupli apmeklēts - zāle bija pilna ar skatītājiem (97 pārdotas biļetes).

Ķeipenes amatiereteātris šoreiz izvēlējies iestudēt Monikas Zīles komēdiju „Sapņu grāmata”. Monika Zīle ir ražena autore – viņas rakstniecības kontā ap 20 romānu un daudzas lugas, kuras iecienījuši Latvijas amatiereteātri. Tā ne aiz tāliem kalniem esošais Skrīveru amatiereteātris šogad 6. februārī arī izrādījis M.Zīles lugu - komēdiju „Sunītis un viņa kauliņš”.

Par Monikas Zīles daudzajām lugām nekādu kritiku internetā neatradu. Taču par diviem Monikas Zīles romāniem literatūrkritiķis un rakstnieks Guntis Berelis tālajos 90.-tajos gados izteicies ļoti skarbi: „Pastāv izcilas grāmatas un pirmšķirīgas grāmatas. Tāpat ir arī otrās un trešās šķiras literatūra – un droši vien vēl kādas padsmītās šķiras lasāmgabali, kas paredzēti vien patīkamai laika nosīšanai. Bet, izlasot Monikas Zīles vienā grāmatā izdotos romānus *Kļavas nosarka divreiz* un *Melna zivs melnā upē*, rodas šāds secinājums: ja ar šiem romāniem kaut ko var nosist, tad tikai nabaga nevainīgo lasītāju, jo grāmata ir gana bieza.”

Cerams, ka skatītāji nebūs tik skarbi kā G.Berelis un par iestudējumu un Ķeipenes amatiereteātra aktieru sniegumu teiks daudz labu vārdu.

Skatītāju atsauksmes par M.Zīles komēdiju „Sapņu grāmata” Ķeipenes amatiereteātra iestudējumā

Līga Jahimoviča. – Man patika gan izrāde, gan arī tas, ka tik daudz cilvēku bija atnākuši uz izrādi. Šāda veida pasākumu Ķeipenes tautas namā apmeklēju pirmo reizi. Izlasīju portālā „draugiem.lv” ielikto izrādes afišu un izlēmu atbraukt un noskatīties. Manā gadījumā nostrādāja reklāma „draugiem.lv”.

Patīkams pārsteigums un izrādes „odziņa” bija aktieris Ēriks Račīks Sašas lomā un, protams, galvenās lomas – pensionētās bankas darbinieces Valijas - atveidotāja Sarmīte Mežapuķe. Viņas sniegums ir apbrīnas vērts – tik daudz teksta...izcils sniegums.

Turpinājums 6.lpp.

Tāda ir Francijas ziema. Jūlija ar meitiņu Poļinu tieši pirms gada 2015.gada 27. februārī Tulonas putnu parkā

Ir teiciens: Nekur nav tik labi kā mājās. Piekrītu, ka mājās – dzimtenē – ir labi, jo te ir tuvinieki, radi, draugi, kuru svešumā pietrūkst. Taču dzīve Francijā paver daudz lielākas iespējas, un dzīves līmenis tur ir daudz augstāks, bet galvenais, kas

mājās bēdas, bet savas.” Esmu Franciju iemīļojusi un jūtos šeit ar savu ģimeni labi un komfortabli. Domu par atgriešanos Latvijā nav. Vismaz tagad. -

Jūliju Mihņenoku uzklaušija B.Mietule

Un tāda ir Latvijas ziema. Kura ziema skaistāka?

Turpinājums no 5. lpp.

Par visu iestudējumu kopumā es varu teikt, ka bija ļoti labi.-

Zenta Cāzere. - Es cenšos vienmēr apmeklēt teātra izrādes sava pagasta klubā. Braucu arī uz Valmieras teātri, uz Rīgas teātriem, apmeklēju Suntažu amatiereteātra izrādes. Garais rudens un ziema ir īstais laiks, kad baudīt teātra kultūru. Tādējādi es relaksējos un gūstu iekšēju gandarījumu.

Kopumā man Ķeipenes amatiereteātra iestudētās lugas izrāde patika. Nebija gan viss teicami - kaut kas ir jāuzlabo. Daži aktieri bija tā kā nobijušies, dažiem es nenoticēju.

Man prieks par jauno amatiereteātra dalībnieci Paulu Upenieci, kas izrādē bija droša un pārliecinoša. Sarmīte Mežapuķe galvenās varones Valijas lomā arī bija savā vietā.

Šoreiz arī Initai Tobiasei labi izdevās parādīt Zīnu. Man patika Initas atveidotā varone, tā arī dzīvē notiek...

Nesen Suntažu kultūras namā apmeklēju Madlienas amatiereteātra izrādi „Torņa cēlējs”- ļoti spēcīgs darbs, ar talantīgiem aktieriem un dejotājiem. Par šo iestudējumu es lieku „teicami” un iesaku arī citiem noskatīties. -

Izrāde beigusies. Skan pelnīti atzinības aplausi.

Kristīne Andrejeva. - Man izrāde patika, pat ļoti patika. Vislabāk man patika, kā tēloja mana skolasbiedrene Paula Upeniece un arī galvenās lomas - Valijas - tēlotāja. Man tikai gribējās, lai izrāde ātrāk beidzas, jo gribēju zināt, kas tad tur galā notiks.-

Marta Cīrule. - Visā visumā uz mani izrāde atstāja labu iespaidu. Ja ne nosaukumu, tad sižetu gan es noteikti atcerēšos. Par lugas izvēli ko piebilst nav, jo mūsdienīgā valoda ar reālo iespaidu radīja viegli uztveramu un saprotamu stāstījumu.

Scenogrāfija bija trāpīga. Aktieru saspēlē nemanīja itin nekādas vainas. Es pat teiktu, ka aktieri bija pilnībā saplūduši

ar savām lomām, tādējādi man radot nesamākslotības efektu. Nedaudz varēja manīt aktieru uztraukumu (ja nu pa varītēm jāpasaka arī kas ne tik cildens, tad mikslis ar mēteļiem uz pakarināmā bija drīzāk amizants, nekā traucējošs).

Manuprāt, visi, kas iesaistījās šīs lugas tapšanā, ir pelnījuši atzinīgus vārdus. Jo galvenā doma bija viegli uztverama, un aktieri to varēja skaisti nospēlēt ar savu skaļo un skaidro dikciju.

Lai gan atminos apjukuma momentu, kad gaidīju lugu divos cēlienos, kur pa vidu būtu starpbrīdis. Taču tā nebija. Par to gan nemaz nebēdāju, jo lugas laiks paskrēja nemanot, un kopumā tā bija brīnišķīga ķeipeniešu sanākšana. Es ļoti priecājos par šo aktieru un režisores veikumu un ceru redzēt arī vēl kādu citu izrādi nākotnē.

Pārrunājot atpakaļceļā uz māju ar kaimiņiem izrādi, sapratu, ka visiem dikti priecēja kolorītā Zīnas tēla un Švarca kundzes pretstati. Kā arī atceros, ka tika uzteikta lieliskā saskaņa izskatā mātes un meitas lomu pārstāvēm. Pēc izrādes visi mājās devāmies priecīgi un pacīlāti, garīgi maizi paēduši. -

Rita Šķele. - Kā katru gadu mudināju manas audzināmās 7. klases skolēnus

Skolēnus saistījis arī Initas Tobiases - lugā Zīna - tēlojums.

Atzinīgi vārdi no skolēnu puses arī par vecmāmiņas Valijas lomas tēlotājas Sarmītes Mežapuķes sniegumu.

Kopā secinājam, ka par jūtām ir jārunā, lai nebūtu nelaimīgu mīlestību un dzīvju, jācenšas saprast vecākus, nevis egoistiski jādūmā tikai pats sevi.

Izrāde rosināja pārrunāt par ģimenes problēmām, par sievas aklu pakļaušanos vīram.

Kopumā izrāde ir izdevusies un uz pārdomām rosinoša, kas arī ir viens no mākslas uzdevumiem. -

Mākslas baudītājus uzklaušija **B.Mietule**

Ko lai saka? Atkal, piedodiet, kaka.

Pirms gandrīz 10 gadiem Ķeipenes ciema autopieturu regulāri apmeklēja kāda nenoskaidrota persona, kas gandrīz katru nakti autopieturas nojumes vidū atstāja savu fekāliju, kas citiem, protams, bija jāsavāc un jāsatīra. Par to bija rakstīts „Ķeipenes Vēstneša” 2007.gada aprīļa numurā.

Vai vēsture atkārtojas? Bieži vien - jā, tikai varbūt citā vietā un citā laikā. Šoreiz šī cita vieta ir Ķeipenes pagasta pārvaldes telpas. Laiks arī cits - ne nakts, bet vakars. Fakts ir tāds, ka š.g.25. februārī ap plkst.18.²⁰, kad apkopēja mazgāja 2. stāva kāpņu telpu, viņa izdzirdēja atveramies pagasta pārvaldes ieejas durvis un kādu ienākam. Bet pa kāpnēm uz 2. stāvu neviens neuzkāpa. Pēc maza brītiņa ieejas durvis atkal tika atvērtas un aizvērtas. Tūlīt arī gaisā bija sajūtama nepatīkama smaka, kuras avots - svaigi cilvēka izkārnījumi 1. stāva kāpņu telpas patrepē.

Par šo cūcību (citādi tādu rīcību nevar nosaukt!) ir uzrakstīts iesniegums Ogres novada pašvaldības policijai. Ne jau citplanētieši šo „šmuci” sataisīja. Apkopējai izdevās paspēt pa logu ieraudzīt, kas iznāca no pagasta pārvaldes telpām. Tie nebija citplanētieši.

Ko lai saka? Man trūkst stipru un izteiksmīgu vārdu, lai izteiktu sašutumu par šādu rīcību. Jājaūtā: - Kur vēl var tālāk iet?-

B.Mietule

apmeklēt ķeipeniešu iestudējumu. No 11 skolēniem izrādi noskatījās 7. Pēc tam visi kopā skolā analizējām izrādi. Izrādes izvērtējums skolēniem bija jā sagatavo mājās pēc dramaturģijas vērtēšanas parauga.

Izvērtējot lugu, skolēni atzina, ka lugai ir vienkāršs un interesants sižets, raita darbība. Lugā risināts triju paaudžu konflikts, kas ir aktuāls ne tikai lugas varoņiem, bet jebkurai ģimenei.

Skolēniem izrāde patikusi. Viņi atzinīgi novērtēja Ērika Račika sniegumu Sašas lomā - paticis gan viņa tēlojums, gan krieviskā izruna.

Par balto sniegu un karsto mīlu

Svētdien, 21. februārī, gāju uz darbu un pie pagasta pārvaldes pagalmā mani sagaidīja apaļīga sniega būtne, kas man izstāstīja savu manā skatījumā skumjo, viņas skatījumā skaisto mīlas stāstu, kas patiesībā ir nenosūtīta vēstule mīļotajam. Februāris taču ir mīlestības mēnesis, tad kāpēc gan neparunāt par šīm jaukajām jūtām?

Jāpiebilst – kad pirmdien ierados darbā, baltās būtnes pagalmā vairs nebija. Kur un kāpēc pazuda baltā būtne, man nav pat nojausmas. Zinu tikai, ka pie vainas nav saulīte un atkusnis.

Skat, ko man sniega būtne paguva pastāstīt pirms mīklainās pazušanas.

- Mums mīla sākās ziemā. Tonedēļ bija sasniedzis dziļš, balts sniegs, tad palika siltāks, jo saulīte laikam bija jau pavasara un pureņu noskaņās.

Un tad mēs viens otru ieraudzījām. Mēs viens otram vienkārši nevarējām paiet garām. Es lūkojos tavās melnīgnējās acīs, kuru spožums bija fascinējošs – mazliet ellīšķīgs bija tavš skatiens, un sapratu, ka mana dzīve sāk griezties kā dejā. Viss uz pasaules zaudēja nozīmi – saules spožums vairs nekaitināja, bērnu garām skrienot iemestā sniega pika nelika nodrebēt manam ķermenim dūsmās, suns varēja pienākt klāt un pacelt kāju, tā sabojājot manu skaisto, sudrabaino tērpu – es uz

viņu par to nedusmojos, jo vienkārši citu neko neredzēju un nejutu kā tikai tevi.

Tu stāvēji un lūkojies uz mani, nebilstot ne vārda. Bet vārdi jau ir lieki, kad runā acis un sirds.

Sniegpārslā nolaidās uz tava vaiga kā viegls, nevainīgs kūpstis, ko es tev sūtīju domās. Zvirbuli aizlaidās garām, kaut ko stulbu čiepstēdami. Arvien vairāk sniegpārslu laidās uz taviem vaigiem, uz cepures, kas man likās mazliet jocīga, uz taviem pleciem, virpuļoja un griezās, ietinot tevi baltā virpulī. Es vairs neredzēju tavas acis, un tas mani biedēja. Man likās

– pēc tam, kad sniega vērpētes vairs netrakos un es ieraudzīšu tevi – tu mani vairs nemīlēsi....

Es nezinu, vai mūsu mīla bija pārāk karsta vai arī saule pārāk spoža, bet, kad kopš mūsu saskatīšanās bija pagājušas divas nedēļas, es jutu, ka tu no manis pamazām attālinies. Tu paliki arvien tālāks un mazāks, un - ak vai! – tavas mīlas pilnās acis drīz gulēja ar dubļiem sajauktajā, pelēcīgajā sniegā. Kad pāris stundu vēlāk nokrita tavs skaistais, manis apjūsmotais oranžīgais deguns un noripoja tava galva, es sapratu, ka tās ir beigas. Beigas mūsu fiziskajai eksistencei, ne mīlai, jo mīla ir mūžīga.

Drīz mēs saplūdām kopīgā ūdens tērcītē un priecājāmies, ka beidzot esam kopā.

Tagad es peldu pa debess jumu kā maza, nebēdnīga mākonīte un ceru, ka atkal nāks ziema un es nonāksu uz zemes kā maiga sniegpārslīņa, kā salda dvesma, kas pieskaras tavam vaigam un liek tev notrīsēt. Un tad es tev beidzot ausī iečukstēšu trīs skaistos vārdus: „Es tevi mīlu!”

Es ticu, ka mēs vēlreiz satiksīmes.

Tava sniega meitene

P.S. Bet šogad pagalmā bija tikai viena sniega būtne. Sappni ne vienmēr piepildās.

Stāstu uzklāusīja, sniega būtni nobildēja
B.Mietule

Viss atkal kārtībā!

Februāra pēdējā nedēļā sniga ik pa laikam. Un Ķeipenes pagastā esošie pašvaldības ceļi vietām bija noklājušies ar pabiezu sniega segu. Šādā situācijā droši vien ne viens vien ķeipenietis bija sašutis par to, ka pašvaldības ceļi savlaicīgi netika attīrīti no sniega. Diemžēl ziemas vīruss šoreiz bija uz laiku pieveicis autogreidera vadītāju Kārlī Antonovu, un uz karstām pēdām atrast kādu sniega attīrīšanas pakalpojuma sniedzēju, izrādījās, nav tik viegli.

Nu jau Kārlis Antonovs ir atgriezies darbā un pagasta ceļi atkal tiks uzturēti labā kārtībā! Viss atkal kārtībā!

No darba aiziet kultūras pasākumu organizators

Diemžēl jaunajā gadā kultūras pasākumu organizators Jānis Sausnītis izlēmis aiziet no darba Ķeipenes tautas namā, un 29. februāris ir viņa pēdējā darba diena.

Teiksim paldies Jānim par krāsainajām tautas nama afišām un par visu darba gadu, nostrādātu Ķeipenes tautas namā, kopumā!

Pieteikšanās platību maksājumiem tikai elektroniski

Lauku atbalsta dienests (LAD) informē, ka turpmāk pieteikties platību maksājumiem varēs tikai elektroniski, izmantojot LAD Elektroniskās pieteikšanās sistēmu (EPS).

Pieteikties platību maksājumiem, iesniedzot Vienoto iesniegumu, varēs **no šā gada 11.aprīļa līdz 22.maijam**.

Lai sniegtu visu nepieciešamo atbalstu lauksaimniekiem, LAD sniegs klātienē konsultācijas vairākos pagastu centros

un palīdzēs klientiem aizpildīt pieteikumus elektroniski. Tiem klientiem, kuriem nav pieejams dators ar interneta pieslēgumu, iespēja iesniegt pieteikumus būs gan minēto konsultāciju laikā, gan arī apmeklējot LAD klientu apkalpošanas centrus.

Šāda klātienē konsultācija **Ķeipenes pagasta pārvaldes telpās notiks š.g. 14. aprīlī no plkst.10.00 līdz 14.00**. Līdzī ņemiet iepriekšējo gadu informāciju par platību maksājumiem.

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2016. gada janvārī

Māja	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par 1m ² bez PVN
Atmodas	1310,71	42,49	0,956
Akācijas	1290,90	43	1,0145
Atvari	900,96	34,25	1,237
Palejas	1162,70	44,06	1,231
Kraujas	1157,40	39,96	1,062
Vizbuli	924,43	31,23	1,0246
Zvaigznes	240,10	10,82	1,59

Maksa par vienu MWh 50,16 EUR bez PVN, pirms galīgā aprēķina no mēneša kopējās maksas tiek noņemts viena mēneša avansa maksājums.

Informāciju sagatavoja grāmatvede **I. Drēviņa**

*Ar zelta svāriem
Laima
Mūsu mūžu sver
Un savu svētību
Dod līdz ikvienam;
Bet klētņieks Liktenis
Pēc sava prāta ber
Gan vērmeles, gan rozes
Pāri mūža dienām....*

Š.g. februārī 80. jubileju
svinēja
**Valentīna Trofimova 3. februārī,
Velta Kronberga - 12. februārī!**
*Sveicam jubilāres, vēlām veselību,
dzīvotgribu un spēku!
Un kā teicis Seneka: „Viss jāuzņem
vieglāk un jāpanes ar iecietīgu
prātu; ir cilvēcīgāk par dzīvi
smieties nekā gausties par to.”*

Mūžībā aizgājuši

*Ir dzīve kā nerimta, bangaina jūra,
Kur krāsaini viļņi gan ceļas, gan plok,
Te iedzirkstas smieklī, te - asara sūra,
Nāk negaidīts šļāciens – un dzīvība smok.
Viss satumst. Viss izdziest.*

*Un gājiens ir galā,
Lai cik arī krāsaino viļņu tev žēl.
Jo likteņa grāmatai vāki ir vaļā,
Un nezinām mēs, cik tur lappušu vēl...*

Š.g. 11. februārī 78 gadu vecumā mūžībā
aizgājusi **Edīte Lamberte.**

Š.g. 12. februārī 61 gada vecumā mūžībā
aizgājis **Modris Štīls.**

Izsakām visdziļāko līdzjūtību aizgājēju
tuviniekiem!

Jau ziemas pietiek,
jo kas par daudz,
tas zināms - ir par skādi...

Kad ziemas pulkstenis
uz gaismu stundas sitis,
es sajūtu no saules pirkstus,
kas sērsmas garozu
lauž arī manās krūtīs.
Un gribas dzīvot vairāk,
nekā vakar,
un gribas tālāk iet,
nekā līdz šim...

**Gaišu, pavasarīgu noskaņojumu 84 ķeipeniešiem, dzimušiem februārī!
Un daudz laimes dzimšanas dienā!**

SLUDINĀJUMI

Ķeipenes pensionāru
biedrības
„Avotkreses” atskaites
sapulce 2016. gada 15.
martā plkst.13.00 biedrības
telpās „Akācijas”-1,
Ķeipenē, Ķeipenes pagastā.
Uz sapulci tiek gaidīti
biedrības biedri un laipni
aicināti arī citi interesenti!
Biedrības valdes
priekšsēdētāja **Daina
Zēmele**

2016. gada 17. martā
plkst.10.00 Ķeipenes tautas
namā notiks tirdzniecība ar
labiem lietotiem apģērbiem
un apaviem.

Muzikants (balss,
sintezators) spēlē
latviešu mūziku jubilejās
un citos pasākumos.
Tel.25985566, Dainis.

Ķeipenes tautas nama amatierkolektīvu aktivitātes 2016. gada martā

8.martā plkst.19.00 Ķeipenes amatier-
teātris „Pūce” viesosies Lēdmanes tautas
namā ar M.Zīles lugu „Sapņu grāmata”.

13.martā sieviešu vokālais ansamblis
„Sonore” piedalīsies starpnovadu
vokālo ansambļu skatē Ogres kultūras
centrā.

26.martā Ķeipenes vidējās paaudzes
deju kolektīvs „Dandzis” dosies uz
deju sadanci Lauberes kultūras namā.

Pasākumi Ķeipenes tautas namā 2016. gada martā

4.martā plkst.17.00 uz koncertu
„Tev” ikvienu sirsnīgi un personīgi
ielūdz ansamblis „Mirkklis” un Andris
Upeniņš. Lūdzu pievērst uzmanību
tam, ka ir mainīts koncerta laiks!

19.martā plkst.21.00 atpūtas vakars
kopā ar grupu „Veldze”. Lūgums
pieteikties iepriekš un rezervēt galdiņus
rezervēt! Ieeja 5 eiro.

11.martā plkst.15.00

Ķeipenes tautas namā
būsiet gaidīti uz Baibas
Mietules grāmatas „Kad
sirdis atvērta atmiņām.”
Stāsti par Ķeipenes
mājām un cilvēkiem.”
**ATVĒRŠANAS
SVĒTKIEM.**

Svētku laikā neliels
ieskats grāmatā.
Māju stāstu atmosfērā
palīdzēs iejusties Ķei-
penes sieviešu vokālais
ansamblis „Sonore” un
akordeonists Ernests
Valts Cirčenis.

Grāmatas atvēršanas
svētkus košākus ar
čigānu dejām darīs
deju studijas „Triums”
dejojotājas no Ogres.

Būs iespēja iegādāties
grāmatu par īpašu cenu.
Darbosies apgāda “Ju-
mava” grāmatu galds-
varēsiet nopirkt apgāda izdotās grāmatas.

Baiba Mietule

Kad sirdis atvērta
ATMIŅĀM

Stāsti par Ķeipenes mājām un cilvēkiem